

SPIS TREŚCI

WSTĘP	9
Rozdział 1	
POLITYKA FRANCJI WOBEC ROZSZERZENIA SOJUSZU PÓLNOCNOATLANTYCKIEGO NA WSCHÓD	12
1.1. Adaptacja francuskiej polityki bezpieczeństwa do nowej sytuacji po zakończeniu zimnej wojny	12
1.2. Francja wobec procesów rozszerzania się Sojuszu Północnoatlantyckiego na Wschód	16
1.2.1. Polityka opóźniania przyjęcia państw Europy Środkowej do NATO	16
1.2.2. Odnowa NATO – francuski warunek rozszerzenia Sojuszu	21
1.2.3. Rola czynnika rosyjskiego we francuskiej polityce rozszerzenia NATO	25
1.2.4. Narastanie sporu francusko-amerykańskiego dotyczącego listy kandydatów w pierwszej turze rozszerzenia NATO	31
1.2.5. Szczyt Sojuszu Północnoatlantyckiego w Madrycie – konflikt prezydentów J. Chiraca i B. Clintona w sprawie Rumunii i Słowenii	34
1.2.6. Polityka „otwartych drzwi” – stanowisko Francji w kwestii przyjęcia do NATO państw bałtyckich	37
Rozdział 2	
EWOLUCJA KONCEPCJI POLITYK BEZPIECZEŃSTWA FRANCJI I POLSKI	42
2.1. Koncepcja polityki bezpieczeństwa Francji	42
2.1.1. Priorytety bezpieczeństwa narodowego określone na podstawie Białej Księgi o Obronie – 1972	45
2.1.2. Ogólne założenia francuskiej polityki bezpieczeństwa po 1989 roku	48
2.1.3. Biała Księga o Obronie – 1994	49
2.1.4. Biała Księga o Obronie i Bezpieczeństwie Narodowym z 2008 roku	57
2.1.5. Powrót Francji do struktur wojskowych Sojuszu Północnoatlantyckiego	69
2.1.6. Biała Księga Obrony i Bezpieczeństwa Narodowego z 2013 roku	74

2.2. Polityka bezpieczeństwa i obronności Polski w najważniejszych dokumentach w latach 1990–2014	76
2.2.1. Dokumenty z lat 1990–2014 dotyczące polityki bezpieczeństwa i obronności Polski	76
2.2.2. Biała Księga Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej z 2013 roku	83

Rozdział 3

FRANCUSKIE KONCEPCJE BEZPIECZEŃSTWA EUROPY I MIEJSCE W NICH POLSKI	88
3.1. Polityczno-wojskowe uwarunkowania powstania francuskiej koncepcji bezpieczeństwa europejskiego	88
3.1.1. Charakterystyka francuskich inicjatyw dotyczącej politycznej i obronnej integracji Europy Zachodniej	88
3.1.2. Francuskie koncepcje jedności politycznej Europy Zachodniej w latach 1961–1989	90
3.1.2.1. Plan Foucheta	90
3.1.2.2. Autonomiczny system bezpieczeństwa europejskiego w oparciu o UZE	91
3.2. Francja wobec inicjatyw Polski i pozostałych państw Europy Środkowej dotyczących współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa europejskiego	93
3.3. Pakt Stabilności dla Europy Środkowej i Wschodniej – aspekty bezpieczeństwa	107
3.4. Francuska polityka wzmocnienia Unii Zachodnioeuropejskiej i miejsce w niej Polski i pozostałych państw Europy Środkowej	110
3.5. Miejsce Polski i pozostałych państw Europy Środkowej we francuskich koncepcjach WPZiB oraz WEPBiO	114
3.6. Francja wobec stanowiska Polski i pozostałych państw Europy Środkowej dotyczących ich udziału we Wspólnej Europejskiej Polityce Bezpieczeństwa i Obrony	119
3.7. Stanowisko Polski i pozostałych państw Europy Środkowej wobec kolejnych francuskich inicjatyw dotyczących autonomiczności europejskiej obrony	126
3.8. Wspólna Polityka Bezpieczeństwa i Obrony w Traktacie Lizbońskim	133
3.9. Europejska Agencja Obrony	138
3.9.1. Wkład Francji i Polski w rozwój przemysłu zbrojeniowego Unii Europejskiej	160

Rozdział 4

WSPÓŁPRACA FRANCJI I POLSKI W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY W RAMACH TRÓJKĄTA WEIMARSKIEGO I PARTNERSTWA STRATEGICZNEGO	174
--	-----

4.1. Współpraca Polski i Francji w ramach Trójkąta Weimarskiego	174
4.1.1. Polityczno-wojskowa i wojskowa współpraca trójstronna	176
4.1.2. Stan i perspektywy współpracy w ramach Trójkąta Weimarskiego	182
4.2. Partnerstwo strategiczne między Polską i Francją	193
ZAKOŃCZENIE	222
BIBLIOGRAFIA	234
SPIS RYSUNKÓW I TABEL	246

rolę Francji do rozszerzenia Sojuszu Północnoatlantyckiego na wschód? W jaki sposób dyplomacja francuska reagowała na sprzeczki Rosji wobec wstąpienia NATO? Jak postępowano między innymi regionami środkowoeuropejskiego w formułowaniu koncepcji bezpieczeństwa europejskiego? Jak ewoluowały koncepcje polityki bezpieczeństwa Francji i Polski? Jaki jest wkład Francji i Polski w rozwój projektu strategicznego Unii Europejskiej? Jaka była francuska wrota funkcjonowała Trójkąt Weimarski? Jaki jest obecny stan i perspektywa współpracy Francji i Polski w ramach Trójkąta Weimarskiego? Jak Partnerstwo Strategiczne powstaje między Francją i Polską wpłynęło na ich relacje w obszarze bezpieczeństwa i obrony?

Kapitał służyłby rozważeniom teoretycznym.

W rozdziale 1 przedstawiono miejsce Polski we francuskiej polityce zagranicznej w odniesieniu do rozszerzenia Sojuszu Północnoatlantyckiego na wschód. Wspomniano również kwestię efektywności polityki francuskiej polityki bezpieczeństwa w odniesieniu do Europy Środkowej, która kierowała na dwubiegunowy podział świata i realizowana była przez pryncypalistów strategicznych i realistów. Następnie dokonując analizy adaptacji francuskiej polityki bezpieczeństwa od 1989 r., przedstawiono działania Francji w obszarze rozwoju systemu bezpieczeństwa i samego Sojuszu Północnoatlantyckiego, zapewnienie stabilności wobec kwestii bezpieczeństwa Polski i pozostałych państw Europy Środkowej, kwestie istnienia NATO i obecności Stanów Zjednoczonych w Europie oraz proces zjednoczenia Niemiec. Najważniejsze miejsce w rozdziale zajmuje analiza stanowiska Francji wobec próby rozszerzenia się NATO na wschód. Przedstawiono także politykę opozycji Polski i pozostałych państw Europy Środkowej do Sojuszu Północnoatlantyckiego w pierwszej połowie lat dziewięćdziesiątych. Francja po politycznej decyzji o powrocie do szerszej

1. Europa Środkowa obejmuje państwa: Czechy, Węgry, Litwa, Łotwa, Polska, Słowacja, Słowenia, Bułgaria i Rumunia. W tym rozdziale nie jest omawiana polityka bezpieczeństwa państw Europy Środkowej, która jest omawiana w rozdziale 2.